

[Justitsministeren.]

Med hensyn til rørledninger er det jo således, at der netop står i § 4, at der kan udstedes særlige regler vedrørende rørledninger. I og for sig ville jeg mene, at hvis der ikke var særlige regler, ville de være omfattet af dansk ret.

Hr. Ib Thyregod rejste det spørgsmål, hvorvidt det var rimeligt, at de andre stater inden for det europæiske fællesmarked kunne etablere sig på Grønland, og der blev fra hr. Morten Langes side spurgt om, hvordan forholdet er med hensyn til udnyttelse af kontinentalsoklen for andre lande, der er medlemmer af fællesmarkedet. Jeg kan sige, at der i øjeblikket i fællesmarkedet foregår drøftelser vedrørende forholdet med hensyn til kontinentalsoklen, så jeg er ikke i stand til her at sige noget bestemt om, hvad det virkelige forhold kommer til at blive på dette område.

Hr. Sigsgaard nævnte de overenskomster, der er indgået. Jeg kan kun sige, at de steder, hvor der er sluttet overenskomster, er vi nødt til at respektere dem. Det er vel også et stort spørgsmål, om det i virkeligheden ville kunne betale sig for den danske stat selv at overtage dette. Vi ved jo, at det er ting, der skal investeres overordentlig meget i, og at det er såre usikkert, om der kommer noget udbytte, og kommer der udbytte, er det såre usikkert, hvor stort dette udbytte bliver. Det er vel nok ting, der er så tvivlsomme, hvor gevinsten er så tvivlsom, at det måske er mindre rimeligt, at stater begiver sig ind i det.

Det var det samme problem, hr. Knud Hertling var inde på. I øvrigt spurgte hr. Knud Hertling om, hvordan det lå med straf for overtrædelse af loven, hvis overtrædelsen blev begået på Grønland. Det er jeg ikke i stand til at sige andet om, end at der står i lovforslaget, at overtrædelse straffes med bøde og hæfte, og det er vel nogenlunde svarende til, hvad der kan ske i Grønland; men det er i øvrigt et spørgsmål, som jeg gerne vil overveje.

Jeg siger endnu en gang tak for den villige modtagelse, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst mellem kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om afgrænsning af den kontinentale sokkel under Nordøen undertegnet i København den 28. januar 1971.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXI) findes i tillæg A. sp. 0000, fremsættelsen i tidenden sp. 3727).

Forslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Forhistorien for den traktat, som her er til behandling til ratifikation, er jo velkendt. I modsætning til Norge og England ville Vesttyskland ikke anerkende ligeafstandsprincippet, og da domstolen i Haag frifandt Tyskland for Danmarks og Hollands påstand om at lægge dette princip til grund for grænsedragningen, har der været ført tresidige forhandlinger, der heldigvis nu er afsluttet med et forlig, som alt taget i betragtning er acceptabelt. Det er dette forlig, som er nedfældet i traktaten.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale, at traktaten ratificeres, men jeg ønsker også dette forslag til behandling i det udvalg, som vi netop har vedtaget at nedsætte om den forrige sag på dagsordenen.

Bøgholm: Det var naturligt for den danske regering, at man ville søge gennem forhandlinger med Tyskland at opnå det bedst mulige resultat af Haagdommen. Det lå jo sådan, at en del af det olieudvindingsområde, man regnede for at være mest givtigt, var en del af det område, der skulle afgives til tysk suverænitet. Derigennem kom ministeriet ind i de forhandlinger med Tyskland, der nu er afsluttet, og jeg tror, at vi har lov til at sige til ministeren, at der er nået, hvad der kunne